

Índex

VEURE	1
JUTJAR	7
CRIDES NACIONALS.....	9

VEURE

Una militància ben fonamentada en... L'ESPIRITUALITAT

Hem constatat i descobert que...

La manera de treballar la Revisió de Vida (RdV) ens ajuda a prendre decisions en tot, no només revisant-ho al grup. Ens ensenya a veure les causes i les conseqüències, i això es pot viure des d'iniciació. Treballem la RdV perquè treballem i ens creiem l'Evangeli.

Destaquem la frase: *Sentim "sóc cristià però no practicant" que és com dir "sóc esportista i no faig esport"*. Ha creat controvèrsia: per un costat, no acaben d'agradar afirmacions així perquè fan demagògia, no es pot comparar la fe amb l'esport i perquè no cal ser practicant per ser cristià. D'altra banda, es veu molt encertada, en el sentit que ser practicant vol dir moure's, és l'espiritualitat de la JOC, preocupar-te per la classe obrera, fixar-te en les injustícies, intentant transformar les situacions beneficiant a la persona que li afecta. Aquesta és l'espiritualitat de la JOC: Posar en pràctica el fet de ser cristià ajudant als altres, com Jesús que anava a contracorrent de la societat i el govern que l'envoltava. També es veu com a practicant el fet de reunir-nos cada setmana i l'actitud amb la que fas les coses i vas als llocs. S'entén la metàfora amb l'esport perquè la fe s'ha d'exercitar per viure-la, s'ha de cuidar.

L'espiritualitat cal viure-la amb naturalitat. L'espiritualitat de la JOC és la fe en canviar les coses, unint la fe i la vida; es fa present en molts moments de la vida quotidiana. T'ensenya a no veure't el melic cada dia, sinó a veure les injustícies que ens envolten. Hi haurà molta gent que no ho entendreà. Et fa comprometre, adonar-te que hi ha més gent que viu això, que no vas sola.

És difícil apropar-se a la fe. La fe és un procés. Un es llença a ser militant i va descobrint en el seu procés l'experiència de Déu.

La JOC ens permet descobrir un altre Déu.

Estar dins el moviment és ja una experiència de Déu. Sóc cristià i per tant militant.

Destaquem la frase *"a mi no em correspon sospitar de la fe dels altres"*.

El treball més fort és a la fe, que dóna sentit a l'opció pels joves i per la classe obrera.

Si no som comunitat i no fem treball/reflexió personal, perdem el sentit de la nostra militància i no podem aconseguir la finalitat principal de la JOC (evangelitzar als i les joves del món obrer).

→ Com busquem moments i espais de trobada amb Déu?

Costa molt anar un diumenge a missa però quan pots compartir la fe amb altres persones, en diferents moments, t'omple (per exemple, a una sortida d'iniciació). L'amor i l'estimació pels altres i

entre tots és un signe de fe.

Cadascú/na té una manera de pregar. Pensant en els altres és quan es pot fer una pregària a fons. En qualsevol moment, i descobrint alguna cosa, només pensant-ho, estar en silenci, etc... Cada dia ens poden passar moltes coses, arribar a casa i pensar el que has fet tot el dia i posar noms, això és fer pregària. Cada nom és una persona i és important. Intentar buscar espais per fer-ho a l'estiu et pot ajudar a començar el curs d'una manera diferent, parant-se i rellegint.

A les nits o quan hi ha temps, llegir l'evangeli del dia, deixar-se interpel·lar, trobar un sentit al que hi diu Jesús al text i veure com viu la fe i el seu dia a dia.

→ De quina manera llegeixes la teva vida i la teva militància amb l'Evangeli?

Saber identificar la vida amb l'Evangeli, relacionar-ho, és com pots trobar un sentit a l'espiritualitat. Quan l'identifiques amb la teva vida és quan realment li dones sentit.

Viure en comunitat: Jesús ho feia amb els apòstols i amb els qui el seguien i nosaltres ho intentem fer allà on estem. Fer les coses des de l'amor i la confiança però fent-ho com una opció intentant canviar les coses del teu voltant, transformant.

El recés ens permet treballar l'Evangeli.

És més fàcil treballar la fe en l'àmbit del grup que traspasar-ho a la vida diària.

En experiències de la nostra vida: quan et proposen ser catequista, hi ha alguna cosa més, perquè del no-res mai t'ho haguessis plantejat. El fet de donar classes de religió a l'escola et fa pensar i buscar dinàmiques diferents.

→ Com celebres la teva fe? Com vius l'Eucaristia?

A vegades costa celebrar la fe, no fas les coses des d'un punt de vista cristià, costa molt. A vegades, si no ets sentit partícip de l'Eucaristia, no té la sentit teva, no la vius i no li trobes el sentit quan tu no la prepares. La JOC l'ha ensenyat a trobar un sentit propi i pròxim de l'eucaristia i Jesús proper t'interpel·la i et diu alguna cosa. Costa molt fer pregària personal, ho has de pensar molt, però és important fer-la. És important trobar un moment per fer pregària.

Una militància ben fonamentada en... L'ACCIÓ

Ens costa fer acció.

Costa portar als altres ambients tota la feina que fas a la JOC, les accions. Segurament les fas però no t'adones que les fas. De vegades, fas una acció, encara que sigui inconscientment, perquè com és un procés que tens propi, a dins teu, ja surt per si sol allà on estàs.

A la feina, de vegades costa portar la manera de fer de la JOC, molts cops per circumstàncies personals. Depenent de la feina és difícil portar l'estil de vida de la JOC o fer acció a la feina, però s'ha de tenir l'actitud de creure que les coses poden funcionar. Sentir-se cridat/da a participar a la feina. A d'altres ambients pot ser més fàcil, encara que no te n'adonis. Ser testimoni de la teva vivència.

L'acció és desprendre't del teu egocentrisme i sortir enfora, descobrir capacitats que desconeixia d'un mateix. A rel de fer accions ho pots entendre i quan ho ensenyes als altres, és posant-los en acció. A nivell federal s'ha avançat en l'acció de la campanya i sobretot en iniciació. Compartir més les accions allà on estem, per fer-nos nostres també aquelles accions, una manera d'unir-nos entre tots.

S'ha d'estar atent al que passa al voltant. Estem molt dispersos i tenim 100 coses al cap. No donem abast i a vegades no trobem on fer acció amb els joves. Tenir tantes coses al cap fa que de vegades oblidis els petits detalls: trucades, correus... S'ha de parar i pensar en les petites coses, i pensar en quin ambient centraré la meva acció. De vegades, no trobem el lloc on centrar-la. Ens costa planificar-nos.

Tot sovint, entrem en contradicció entre el que fem i el volem ser, ja que ens manca reflexió personal. Vivim el dia a dia ràpidament sense, molts cops, marcar-nos petits objectius o accions. Això de vegades ens porta a fer les coses per rutina i acabem per no viure-les bé.

En general, costa estar atents a les persones.

Coneixen que ets militant de la JOC perquè estàs a molts llocs.

L'acció és una de les primeres coses que engresca quan entres a la JOC perquè d'entrada es valora com la cosa que més fa créixer la militància.

T'incies a l'acció i vas agafant consciència de la realitat del teu poble/barri i de la realitat que et van transmetent diferents testimonis, i després, li dones el sentit del Regne i trobes l'espiritualitat; però primer tens esperit i voluntat de voler canviar.

L'acció genera esperit crític: una possibilitat de canvi, ganes de transformar allò que no t'agrada.

Explicar el perquè de les coses ajuda a avançar en l'acció.

De vegades, pensem que tothom està a la mateixa ona i cal tenir en compte altres maneres de fer.

Una militància ben fonamentada en... EL MOVIMENT I L'ESGLÉSIA

El fet d'estar en un moviment et fa sentir Església, és una experiència d'Església, de comunitat, que és compartir el que vius amb altres persones. És important adonar-se'n.

El moviment no és només ser Església i comunitat, sinó també classe obrera. No desvincular-lo de la classe obrera. A l'hora de treballar el moviment es fa èmfasi en ser comunitat, però pots sentir-te comunitat sent classe obrera i l'espiritualitat ja inclou l'Església. Per molta gent és una contradicció sentir-se classe obrera i cristià.

Definim l'Església com a Poble de Déu o Comunitat de deixebles/ seguidors de Jesús, és a dir, tots/es som Església, Església d'una determinada forma, des de l'amor i la senzillesa. Ser deixeble de Jesús és no posar etiquetes, estar atents/es, estimar i acceptar, és no canviar a l'altre, sinó deixar-lo entrar en mi tal i com és.

A la JOC costa posar damunt la taula que el nostre moviment pertany a l'Església perquè la que nosaltres vivim no és la mateixa que la resta, hem de lluitar perquè la nostra Església sigui la de tots els cristians. Comunitat, perquè un cristià sol no fa res, només es pot fer entre tots.

Lluitar per transformar les coses, per això som llevat dins la massa. La JOC té una dimensió mundial. La JOC és una gran família i tots parlen i viuen el mateix que vius tu. És el que li agrada de ser Església, la dimensió de fer experiència familiar.

El taller de Setmana Santa sobre l'Església et fa descobrir la diversitat de l'Església, que tots/es som Església i hem de reivindicar que som Església. Al moviment s'intenta vetllar per fer experiència d'Església, una Església amb les seves especificitats.

Hi ha el dubte de si ens hem d'implicar a la parròquia, cadascú/na ha de donar resposta allà on se senti cridat/da, trobar el seu lloc.

Ens costa anar a reunions de les diòcesis, però saps que has d'estar donant resposta que ets Església i el bisbe ha de cuidar-te.

Ens costa sentir-nos part de les nostres parròquies. Ens adonem que cal que tots els col·lectius que formem part de les nostres parròquies estiguem organitzats, ens coneguem, ens estimem i compartim les tasques que estem fent en cada un dels nostres àmbits. Hem de canviar la visió de lloc fred i disgregat que ara tenim, per tal que aquest compartir experiències esdevingui en sí mateix un mitjà per arribar a d'altres joves dels nostres pobles.

No ens creiem la jerarquia que hi ha establerta dins de l'Església, i això fa que en certs moments

ens sentim incoherents amb la nostra forma de pensar i el fet de pertànyer-hi.

Ens costen certes actituds i posicionaments de l'Església actual com a institució, i això sovint fa trontollar la nostra fe. En aquest sentit, constatem que la participació en les celebracions de les nostres parròquies moltes vegades ens planteja més dubtes de fe enlloc d'alimentar-la.

Volem transformar aquesta Església a la que pertanyem des de la base, fent comunitat.

Sovint no ens sentim acompanyats en el nostre procés de fe pels capellans de les nostres parròquies. Sembla que la feina que fem no sigui important; no es veu com un procés de creixement en la fe, i això dificulta la nostra militància.

El tipus de litúrgia no ajuda i perd el sentit de ser comunitat amb els/les altres.

El tema de la comunitat queda més lluny: hem d'intentar ser coherents amb allò que creiem, però igual que els/les joves també els més grans poden pensar de diferent manera que nosaltres.

El fet de descobrir altres federacions fa que, de vegades, ens sentim més moviment que Església.

Presentar la JOC com a moviment que ens educa i fa acció, que fa coses pels altres, que es preocupa per ells.

Una militància ben fonamentada en... L'OPCIÓ DE CLASSE

Fa una mica de llàstima veure gent que viu com tu i no té l'opció ni la consciència de classe obrera. Saber perquè et sents classe obrera per necessitat o per creença personal.

Ha tingut dues vivències de sentir-se classe obrera: amb treballadors/es diferents a ella; i quan t'afecten les manifestacions i les injustícies.

Ens sentim classe obrera tot i que ens costa veure el que representa. Hem de diferenciar la condició obrera de la consciència obrera. Som conscients de les precarietats que ens afecten, entre elles que prima l'individualisme a allò col·lectiu, la flexibilitat d'horaris, sous que no corresponen al treball que es fa, que són insuficients per emancipar-nos.

Cal ser coherents amb la consciència de ser classe obrera. Tenir consciència i orgull de classe obrera et fa no vendre't al millor sou. No et fa ser classe obrera tenir més diners o no, sinó l'estil de vida que vius i duus a terme (austeritat, etc.). El fet de cotitzar i compartir l'economia també ens ve donat per la classe obrera. És una manera de ser classe obrera.

És curiós veure els barris on hi ha JOC, els estils de vida i de casa són semblants entre ells.

La classe mitjana que s'ha creat no té ideals. La dificultat de ser classe obrera és que tens ideals i consciència.

Quan parles de la classe obrera i la teva opció també has de donar explicacions com quan ets o dius que ets cristià. Són comuns en els dos llocs (també és col·lectiu).

Descobrir que ser obrer no és només fer treballs manuals ni ser assalariats.

Estar més pendent de les coses que passen a la teva feina i a la dels altres i què passa als teus companys/es.

Dificultat en algunes actituds, com l'individualisme de la gent.

Sentir-se part d'un col·lectiu (valors, història, etc.); no és necessari sentir-se explotat.

Rellegir el document d'identitat,: deixar de banda els prejudicis i optar pel col·lectiu afiliant-se al sindicat tot i que sigui a nivell ras amb la idea de fer sostenible econòmicament el sindicat.

Hem de posar-nos al servei dels joves del món obrer.

La gent se sent treballadora, no obrera.

No fem acció obrera a la feina.

Es difícil transmetre la classe obrera a gent no treballadora.

Cal educar en les referències de la nostra vida perquè ens fa estimar el que som i transformar conjuntament tot fent adonar-nos que el treball no és una cosa que serveix només per guanyar diners.

Una militància ben fonamentada en... LA FORMACIÓ

La formació ens pot ajudar a no oblidar-nos mai i continuar alimentant els teus ideals i estil de vida. La formació serveix per lligar les opcions de la JOC a la vida, a cadascun dels àmbits on un/a està.

Parteix de l'experiència d'altres persones que han viscut el mateix que tu, com et pot formar per tenir experiència. Parteix de la realitat.

Trobar espais per situar-nos i viure la nostra militància.

Ser responsable et fa veure la importància de la formació. I la responsabilitat ajuda a formar-nos.

De vegades costa molt buscar els moments més personals per a la formació (no tant els nacionals).

Els Tallers de Setmana Santa i els Campaments Nacionals d'Iniciació són moments intensos, tres dies amb testimonis que et van enriquint com a persona. T'adones de com altres entitats tenen manca d'aquest tipus de formació (com per exemple, la Colla de Diables).

Cada Jornada de Formació t'emportes alguna cosa encara que sembli que ja ho has escoltat més d'una vegada. La JOC és una escola que t'ensenya per a la vida.

Al llarg dels anys, vas sentint el discurs i vas empapant-te'n. La formació es va fent i mai acabem de formar-nos prou.

Desconeixem com seguir formant-nos a la militància adulta.

El sentiment de falta de coneixement de l'Evangelí l'hem anat suplint amb la RdV.

Una militància ben fonamentada... PER ARRIBAR ALS I LES JOVES DE LA CLASSE OBRERA

Quan els militants joves que no arriben de confirmació o de parròquies et diuen que fa una experiència alliberadora, que t'estimen com ets i que han apostat per tu. És una de les coses que fa la JOC. Els passos fets són fonamentals, les experiències i les dificultats són mitjans que potser no ens han ajudat.

Si agafes una responsabilitat és perquè saps que la resta del grup t'esperarà perquè hi ha confiança i estimació.

No acabo d'estar d'acord amb la manca de cohesió dels joves.

Transmissió de compromís per part teva per a que ells puguin tenir un compromís ferm.

La manca d'experiència i materials per part dels iniciadors no és una dificultat perquè és un procés de la JOC.

Costa un compromís i un sentiment.

Si arribes a una realitat on no surten militants és perquè potser no ha de sortir d'aquella realitat.

Als joves la forma d'arribar a ells és fent-los partícips de tot.

S'han de compartir actes iniciació/militància. És important fer seguiment dels iniciadors.

El tema de no ser molts es reflexa en el barri (pocs joves movent-se). Com que els militants estem ficats en moltes coses, això ens treu temps per iniciar.

Fer veure a altres que la JOC és important.

Cada cop som menys, i per tant costa fer grups amb processos similars, en el cas d'iniciació també passa, potser aquest límit tant clar entre iniciació i militància alguns cops es trenca, persones que no tenen procés d'iniciació i s'hi posen directament en un grup de militants... o coses similars, anem sent creatius per aquestes situacions que es donen. L'important és que la gent vagi fent procés sigui on sigui.

Tenir clar cap on volem anar, a qui volem arribar i buscar els mitjans per fer-ho. Ens hem implicat en projectes que han funcionat més o menys (mediateca, PEFIC, reforç).

Destaquem la importància de les extensions: com la JOC busca joves per arribar-hi.

Dificultat en transmetre el missatge de la JOC a la societat actual perquè els valors són contraris a aquest missatge.

Experiència de ser iniciador. Has d'haver-ho viscut, t'ho han de transmetre i tu sentir-ho (sentir-se cridat/da). Has de veure que la JOC et transforma coses teves, et dona uns valors i un valor afegit (s'han d'anar fent passos cap a les opcions del moviment).

De vegades, se'ns oblida tenir present que som de la JOC.

Trobem mancances en els/les joves en el compromís i en col·lectiu.

Constatem que tot i la diferència d'edat entre joves, hi ha punts en comú.

Els nois/es agraeixen aquesta manera de fer.

Allargar massa el procés d'iniciació és una dificultat.

Arribar als altres i la precarietat no poden ser objectius separats, sinó ¿que és la JOC?

Iniciar no significar fabricar militants.

Ens hem plantejat com estem transmetent la fe (tant a iniciació com a l'equip, a altres militants, a altres joves,...) i vivim contradiccions en com la vivim i la poca transmissió en el dia a dia, només l'explicitem en feines específiques.

De vegades, tenim por a "llençar les xarxes", no tenir complex i presentar-nos tal com som (i el que oferim) als joves d'iniciació.

Causes de tot això que hem vist

- Som pocs els que ens movem i potser per això ens dispersem (ens impliquem en molts llocs).
- Fa falta informació i voluntat de formar-se.
- El consumisme i la obsessió per fer coses i moure'ns ens dispersa.
- Tema del racisme, fa de vegades que no veiem a l'immigrant com a germà, i que no lluitem junts pels drets de tots/es.
- El model de persona que s'ha construït per mantenir aquest sistema és una persona deshumanitzada i buida de valors.
- Baixa autoestima (primer s'ha de construir com a persona).
- Estem en una bombolla.
- Al moviment obrer li falta perspectiva.
- Hi ha consciència de classe obrera?

- Normalment no agrada tot el que sigui públic, s'estan degradant els serveis públics: educació, sanitat, transport...

JUTJAR

Qüestions

- **Quins valors o contravalors de l'experiència obrera i associativa descobrim en relació a la militància? I quins de la història, identitat i moment actual de la JOC descobrim en relació a arribar als i les joves de la classe obrera?**

Valors:

Companyerisme i sentit del col·lectiu. Sentit de comunitat dins el moviment. Un cop a la JOC, va viure amb naturalitat tot el tema de vagues, associacionisme, sindicats, per tot el que havia viscut a casa. La JOC té l'herència associativa de la classe obrera. Si ho has viscut a casa, s'entén millor el fet d'agafar responsabilitats. I tota aquesta vivència, des de la JOC la portem als nostres ambients (parròquia, barri, federació...). Hi ha altres associacions del barri també ho fan, encara que no li diguin així.

Associació: descobrir i educar. Fer les coses en equip, organitzar-se, ser col·lectiu.

Ser llevat dins la massa. La classe obrera d'avui és diferent, però com diu Cardijn és important ser massa, fer-se proper a l'ambient.

És important transmetre el valor del col·lectiu. Descobrir a Jesús en cada jove (del testimoni del Farru).

Creure en l'acció. Si no tens un compromís fort o no t'ho sents teu pots dur l'acció però al mateix temps si el compromís és ferm pots moure muntanyes i aconseguir l'acció.

Compromís a les accions. Allà on vas, el grup està darrera donant ànims en la teva acció.

Denúncia de les injustícies amb reivindicació darrera, d'injustícies que no et semblen bé i t'afecten a tu o als teus companys. Ens comprometem encara que no t'afecti a tu. Sentit de classe. És important que hi hagi gent que reivindiqui i s'ha de ser testimoni d'un estil de vida.

Responsabilitat, representació dels altres, del conjunt.

Testimoniatge i experiència.

Solidaritat vers els altres.

Creure en l'esperança. Estem cridats a donar llum i esperança (tenim eines!), perquè la vida dels joves treballadors està plena de dificultats (del primer text de Cardijn). Moment actual, ser testimonis de l'esperança perquè allà on estàs hi ha desànim i apatia. Creiem en la transformació. Som testimonis d'amor, oferim als joves avui estimació i confiança.

Formació. Importància i valor de la formació constant en un sentit ampli, que desperti interrogants a la gent.

Confiança dels joves en si mateixos.

Compartir.

Austeritat.

Aprendre a escoltar als demès.

Respecte per la forma de viure la fe de cadascú/na.

Ser conscients que, de vegades, s'ha de renunciar a coses.

La coherència ha de marcar-nos molt.

Valorar que reps allò gratuïtament.

Amor, servei, compromís.

Sacrifici, gratuïtat, pensar en els altres. Ser militant implica temps per als altres (temps que no es veu), no només el temps d'anar a la reunió, sinó el temps dedicat a pensar com arribar als altres, com fer-se proper als companys, pregar, com fer acció,... "Aquí està el veritable treball del militant jocista" (del tercer text de Cardijn).

Descoberta de Jesús en els petits valors i en cada jove.

Contravalors:

Discriminacions d'idees i responsabilitats (en moments puntuals).

Queixa sense acció.

Acomodar-se.

Tacanyeria (ser garrepa).

Les noves generacions no tenen arrelat el tema de col·lectiu.

– Quin estil de vida proposen aquests valors?

Un no és militant només quan vas al grup o estàs fent coses a la JOC, sinó allà on estàs continues sent militant i has de tenir present que la RdV ajunta la vida amb la teva militància. És una crida que va sortir personal, els militants ho han de ser 24h.

És important, no només anar a les reunions, sinó treballar fora amb les persones i amb les motivacions. També ho és formar-se i mirar on s'està.

S'ha de tenir alegria per estar en diferents llocs... no ha de ser una càrrega, i s'ha de viure bé.

Estil de vida: és el seguiment de Jesús. Ser capaços de tenir espiritualitat i de formar-nos. Militància integral que permeti formar-nos en totes les possibilitats que té el moviment

– Què és important per fer processos d'iniciació de qualitat?

Processos d'iniciació que s'inicien a l'acció. Inicies a un grup però també a persones concretes amb les seves realitats i per tant has de fer un seguiment personal.

El pa es fa amb llevat, temps i involucrant-nos, implicant-te a les seves vides. Aconseguir la confiança per a que ell t'obrin les portes i poder parlar al grup.

Crear un clima de confiança al grup per a que tothom parli. Important el tracte personal però també dins del grup, que ho puguin explicar.

Cohesió de grup. La realitat ara és que són grups petits i ha d'haver-hi respecte.

Escollir i pensar bé l'hora i dia de grup, espai on han d'arribar amb ganes de compartir, per a que sigui una reunió profitosa.

Acció a la feina, també és un procés d'iniciació, no només s'inicia un grup sinó persones que encara que no acabin sent militants, també els inicies a una transformació.

Il·lusió dels nois i noies. El procés d'iniciació passa per transmetre la il·lusió de fer alguna cosa.

Cal saber a quins/es joves volem arribar. Els/les iniciadors/es aporten la vivència de la JOC.

La iniciació és un procés que es fa amb els/les altres. Compartir la nostra tasca com iniciadors/es ens ajuda.

La finalitat de la JOC és arribar als/les joves no organitzats/des sense descuidar els/les organitzats/des.

Iniciar amb naturalitat, com Jesús.

Capacitat de deixar volar i confiar en ells.

Entrar dins d'aquells que volem transformar quan són de diferents generacions. Costa, però hem d'intentar fer-ho per entendre'ls i transformar-los.

No és fàcil però hem d'estar oberts als joves i a què demanen.

Ser constants i formar-nos. També tenir fe i confiar en la nostra tasca i en els mateixos joves.

És important treballar la fe a l'equip per compartir com la vivim i com la transmetem.

– **Quina llum ens aporta la Paraula de Déu sobre tot això?**

Cuidem la interioritat, l'espiritualitat i les accions (un arbre bo dóna fruits bons, de Mt 7, 16-18). Si tenim la nostra espiritualitat treballada, les accions les farem des de l'amor i donaran fruit.

De Lc 6,46-49 (les dues cases): "Construir sobre la roca" són els mitjans que anem posant en la militància. La JOC és una proposta de vida, no és un objectiu per sí mateix i per això hi ha un moment en què s'acaba i s'ha de decidir on buscar.

Interès de Jesús per les persones.

CRIDES NACIONALS

Al Comitè Nacional del 19 i 20 de desembre de 09, es van aprovar aquestes crides nacionals, que han de marcar el nostre treball al voltant del XIIIè Consell Nacional i dels propers dos cursos com a militants. Les crides provenen del treball fet a les federacions i a les JdF Nacionals del XIIIè Consell que van tenir lloc el 28 i 29 de novembre de 09. Les hem separat pels diferents aspectes de la nostra militància.

GENERALS

- Aprofundir en les opcions de la militància jocista.
- Reinventar-nos per arribar als joves d'una manera més efectiva, adaptar el llenguatge que utilitzem per arribar.
- Tenir actitud d'acollida.
- Potenciar que els joves siguem protagonistes de la realitat que ens envolta.
- Que els militants treballin les seves pors a transmetre les opcions del moviment.

ACCIÓ

- Aprofundir en el sentit que tenen les accions que fem els i les militants en els nostres ambients, perquè tinguin un sentit coherent amb la nostra opció com a joves, cristians i classe obrera.
- Concretar els processos d'acció que ens proposem a nivell personal, federal i nacional, perquè tinguin ressó (no cal fer moltes accions sinó fer-ne de petites i concretes però que transformin la persona i la societat).
- Fer-nos conscients que hem de donar esperança enmig de les situacions difícils que patim com a joves de la classe obrera.
- Fer acció col·lectiva.
- Transmetre els valors de la JOC allà on estem.
- Seguir treballant el sortir enfora. La JOC és el gran mitjà per sortir enfora.
- Revisar les accions que fem i no perdre allò essencial.
- No entretenir-se en com escriure-ho, sinó posar-nos en acció.

- Fer accions amb gent fora de la JOC, ser un moviment generós, treballar per aquells que no hi són.
- Participar activament en altres entitats i col·lectius.

CLASSE OBRERA

- Aprofundir en quina és la classe obrera d'avui en dia: joves de diferents cultures i procedències.
- Aprofundir en la consciència obrera.

ESPIRITUALITAT

- Cuidar la nostra espiritualitat per plantejar-nos on hem de centrar la nostra acció, i perquè aquesta sorgeixi de l'amor.
- Potenciar la revisió de vida i la reflexió personal per ser conscients i estar convençuts de perquè fem les coses.
- Transmetre l'amor de Déu als joves de la classe obrera, viure'l i contagiar-lo.

MOVIMENT I ESGLÉSIA

- Apostar per l'opció de viure en comunitat.
- Treballar el sentit de col·lectiu i la idea de ser moviment d'Església.
- Fer comunitat a les parròquies on estem.

FORMACIÓ

- Fer-nos conscients de la importància de la nostra formació com a militants.

ARRIBAR A ALTRES JOVES DE LA CLASSE OBRERA

- Fer-nos conscients que iniciar és conèixer els joves, educar-los, partir de la seva vida perquè es transformin i puguin transformar a d'altres.
- Fer-nos conscients que no iniciem sols/es que hi ha darrera la federació, el moviment, i sobretot Jesús.
- Ser sensible als llocs on es pot oferir la JOC.
- Reflexionar sobre els processos d'iniciació. El procés d'iniciació està marcat. Tenir clara la línia de fons a seguir per iniciar. Ser conscients dels processos d'iniciació.
- Tenir clares les tres opcions en el procés d'iniciació. No deslluir la iniciació.
- Estar obert als joves, saber el que demanen. Entrar dins de la seva realitat.
- Saber quins són els joves més explotats i precaris de la nostra societat.
- Vetllar pel sentit missioner de la JOC (extensions, connexions i iniciació).